

Sygn. akt V KK 159/20

POSTANOWIENIE

Dnia 4 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 4 czerwca 2020 r. na posiedzeniu,
sprawy **B. S.**

skazanej z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 156§1 pkt 2 k.k. i art. 157§1 k.k.,
w przedmiocie dopuszczalności kasacji obrońcy
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 31 października 2019 r., sygn. akt II AKa (...),
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w O.
z dnia 14 czerwca 2019 r., sygn. akt III K (...),
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

pozostawić kasację bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 14 czerwca 2019 r., sygn. akt III K (...) B.S. został uznana za winną popełnienia przestępstwa określonego w art. 13§1 k.k. w zw. z art. 156§1 pkt 2 k.k. i art. 157§1 k.k. i za to wymierzono jej karę 3 lat pozbawienia wolności. Apelację od tego wyroku wniosła obrońca oskarżonej z urzędu adw. A.P. Zarzuciła w niej błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżona nie działała w ramach obrony koniecznej lub przekroczenia granic obrony koniecznej lub nie zaszła niepoczytalność lub poczytalność ograniczona oskarżonej w trakcie czynu. Nadto skarżąca, w ramach zarzutu błędu w stanie faktycznym, zarzuciła niesłuszne uznanie, że oskarżona miała zamiar

ewentualny popełnienia czynu i przewidzenia skutku ciężkiego uszkodzenia ciała. Wszystkie wskazane błędy stanęły, zdaniem skarżącej, na przeszkodzie do zawieszenia wykonania kary, nadzwyczajnego jej złagodzenia, wymierzenia nieizolacyjnego środka i umożliwienia stosowania elektronicznego dozoru, a zatem błędy te skutkowały zbyt surową represją, naruszeniem procedury w postaci zaniechania zastosowania instytucji skazania i wymierzeniem kary bez postępowania dowodowego pomimo wniosku oskarżonej, naruszeniem procedury w zakresie wymiaru kosztów nieopłaconej pomocy świadczonej z urzędu przez: brak wymierzenia i wypłaty zaliczki, brak wypłaty zasądzonych kosztów, zbyt niski wymiar zasądzonych kosztów nieuwzględniający dodatkowych czynności adwokackich oraz brak podwyższenia opłat minimalnych. W konkluzji skarżąca wniosła o uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzuczonego jej czynu lub umorzenie postępowania lub nadzwyczajne złagodzenia kary lub odstąpienie od jej wymierzenia lub wymierzenie kary roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania lub kary łagodniejszej oraz zasądzenie na rzecz obrońcy ponad zasądzoną kwotę za obronę z urzędu, przy uwzględnieniu dodatkowych czynności oraz nakładu pracy, 150% opłat minimalnych, ewentualnie o uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 31 października 2019 r., sygn. akt II AKa (...) zmienił w pkt I zaskarżony wyrok przez zasądzenie na rzecz adw. A. P. kwoty 1.328,40 zł brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy udzielonej z urzędu w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, a w pozostałym zakresie utrzymał zaskarżony wyrok w mocy (pkt II wyroku). Nadto w pkt III zasądził na rzecz adw. A.P. 1.107 zł brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy z urzędu udzielonej oskarżonej w postępowaniu odwoławczym i 173,88 zł tytułem kosztów dojazdu na rozprawę odwoławczą.

Po wydaniu wyroku adw. A. P. złożyła wniosek o uzupełnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w przedmiocie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu, niezrekompensowanych w wyroku Sądu odwoławczego oraz zażalenia na to rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego. Postanowieniem z dnia 2 grudnia 2019 r. Sąd Apelacyjny w (...) rozstrzygając w przedmiocie zażalenia obrońcy na

postanowienia zawarte w pkt I i III wyroku Sądu odwoławczego, utrzymał w mocy zaskarżone postanowienia.

Następnie adw. A. P. wniosła kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) w zakresie postanowienia odnośnie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej zawartego w tym wyroku. Kasacja została przyjęta i przesłana do Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z treścią art. 520§1 k.p.k. do wniesienia kasacji uprawnione są strony. Prawo do wniesienia kasacji przysługuje też pełnomocnikowi procesowemu. Wyznaczenie obrońcy z urzędu uprawnia go do działania w całym postępowaniu, nie wyłączając czynności po uprawomocnieniu się orzeczenia, jeżeli nie zawiera ograniczeń (art. 84§1 k.p.k.). Taki pełnomocnik może sporządzić kasację również z własnej inicjatywy, ale w imieniu strony procesu realizując jej uprawnienia procesowe, a nie w imieniu własnym. Na fakt złożenia kasacji we własnym imieniu, a nie w imieniu skazanej przekonuje treść oświadczenia złożonego przez skazaną (k.516 akt III K (...)), która pozwala również na uznanie, że powołanie się w kasacji na uprawnienie do jej sporządzenia związane z pełnieniem funkcji obrońcy z urzędu miało na celu zamaskowanie rzeczywistego charakteru środka zaskarżenia. Wobec powyższego należało stwierdzić, że kasacja została złożona przez osobę nieuprawnioną i z tego powodu należało, na podstawie art. 531§1 k.p.k., pozostawić ją bez rozpoznania. Na marginesie poczynionych rozważań należało przypomnieć, że obrońca skazanej wykorzystała już procedurę przewidzianą w art. 426§2 k.p.k. w zakresie możliwości kwestionowania ustalonych kosztów procesu.

Z tych względów orzeczona jak na wstępie.